Skam

Jeg er ung pige på I7 år. Jeg er lige begyndt at arbejde, og indtil nu har mine forældre ellers skærmet mig fra alting. For eksempel har jeg ikke været i biografen eller ude og danse før.

Men nu har jeg lært en dreng at kende. Han er også I7 år. Jeg har skjult det for mine forældre, da de bliver ulykkelige, når jeg så meget som prøvet at nærme mig emnet. Det er første gang, at jeg har holdt noget skjult for min mor, og jeg bliver nødt til at komme med nødløgne, når jeg skal være sammen med ham. Det gør mig helt vildt ked af det.

Nu er der desværre sket noget, som jeg hader mig selv for. I begyndelsen troede jeg ikke på, at han mente det, når han sagde, at han elskede mig. Senere kom vi til at holde så meget af hinanden, at der uden, uden at jeg kan forklare hvordan eller hvorfor, skete det, jeg frygtede mest af alt.

Jeg ved, at De har ret til at foragte mig, men kan De ikke give mig et godt råd?

Jeg foragter mig selv og synes ikke selv, at jeg er en pæn pige længere. Hvad tænker De om mig? Jeg vil meget gerne tale med min mor om det, men hvis de prøver at sætte dem i hendes sted, ville De vel næppe bryde dem om at høre sådan noget om Deres datter. Jeg elsker ham, jeg er sammen med og jeg hverken kan eller vil undvære ham.

Hvad synes de om min skrift?

Fællesskaber

Jeg er en ung pige på I6 år, der aldrig havde troet eller drømt om, at jeg skulle skrive til en brevkasse. Men nu er jeg her altså.

Jeg har i to år været en del af en klike, hvor vi har drukket ret meget, og hvor de andres forældre bare har betalt for rigtig meget alkohol. Jeg er dog blevet temmelig træt af den måde, vi er sammen på, og synes ikke at det er så rart at drikke så meget. Jeg får det faktisk rigtig dårligt af det og bliver nervøs over, hvad der mon sker, når jeg bliver fuld.

Jeg er bare bange for at bryde ud af kliken. Hvad nu hvis jeg står uden venner? De andre i klassen synes, at vi altså pigegruppen, er ret vilde, og vil måske ikke være ven med mig.

Jeg har brug for hjælp til, om jeg skal bryde ud af kliken og søge at få nye venner, men hvad nu, hvis de andre ikke vil?

Veninderelationer

Jeg har problemer med min bedsteveninde. Synes hun mon også, at jeg er hendes?

Min bedste veninde har været meget sammen med en pige, som jeg ikke kan lide, og hun ved godt, jeg ikke bryder mig om den anden veninde. Først lod jeg det ligge og var sammen med dem begge to. Men nu er jeg begyndt at trække mig, og min veninde spørger mig ofte, hvorfor jeg trækker mig væk og går fra hende.

Vi har haft rigtig mange snakke om det, og hun siger, at hun godt kan se det, og at hun vil forsøge at få mig ind, men det er som om, at det bliver værre og værre. Eller sådan oplever jeg det i hvert fald.

Skal jeg bare trække mig helt og forsøge mig med at få nye veninder, men det er også bare svært… eller skal jeg søge tilbage til min bedste veninde, også selvom det ikke er det samme?

Kh mig, der ikke ved, hvad jeg vil

Ensomhed

Mon jeg kan få hjælp? Jeg er I7 år og føler mig helt vildt ensom og ofte også grim.

Jeg har overhovedet ingen venner, som andre unge… og jeg har boet det samme sted hele mit liv. Jeg skiftede gymnasie for et år siden, men heller ikke her, har jeg rigtigt fået venner. Jeg har en ret stor familie, og mine forældre tjener gode penge, så jeg er også helt flov over, at jeg føler et problem. Andre er jo meget mere udsatte end mig.

Jeg synes, at det er så hårdt, når jeg ser andre unge være fri, grine og hygge sig sammen.

Jeg håber, at jeg kan få hjælp, og jeg er også opmærksom på, at det nok er mig, der kan være sær, men måske jeg kan få gode råd… om ikke andet, så hjalp det også bare at skrive her!

Følsomhed

Jeg er I4 år, generelt meget følsom og stopfyldt med mindreværdskomplekser. I skolen er der en venindegruppe, der ikke behandler resten af pigerne godt, og jeg bliver helt vildt nervøs, når de er i nærheden. De praler, er ondskabsfulde over for andre piger og italesætter hele tiden andres kroppe, udseende og tøj.

Når jeg er ked af det, taler jeg altid med min mor og søster, som begge har haft det på samme måde. Men jeg trænger til andre råd. Jeg er næsten altid nervøs, når jeg skal i skole, og hvis der er sociale aktiviteter, er jeg altid nervøs for, om jeg skal tage med.

De kommenterer også min højde og på min vægt. Jeg har egentlig ikke tænkt, at jeg skulle være for stor, men måske er jeg? Hvad skal jeg gøre? Skal jeg skifte skole?
-Den følsomme